

וזה ששning, אחד (להיות ד') - סוד מעלה ומטה וארכבה צרכי העולם, ב' הוא, ליחד מעלה ומטה כמו שנטבאר, (ולארכבה) וארכבה צרכי העולם אלו הם סוד המקפה העלונה להכליל הכל באחד, בקשר אחד, במו שבארנו. אחד עד אין סוף, במו שבארנו. הסוד של להזכיר את יציאת מצרים אמר ב', משום שכינה קיימה בגנות, ובזמן שהיא קיימת בגנות, אין חבור להבר זה בנה, העולם הפתחון בעולם העליון, ולהראות חרות של אותה גאלה שהיתה בכמה אותן, בכמו נסים שעשה הקדוש ברוך הוא. לצורך להזכיר אותה גאלה, ואיך להזכיר שאף על גב שהיתה בגנות - עכשו יש לה חרות. מיום שהתרו אותם הקשיים למצרים,

אתם אותן ונשים נעשו. וכך להראות את חרותה, משום שהחטבה עם בעלה, וכדי להסמיד גאלה לתפללה, שיהיה הכל אחד ללא פרוד, ולא להראות גירושים. וסימנק - וואה גירושה מאישה לא יקחו. ואם אמר, והרי היא בגנות, והרי גרשא - לא ב'. אלא והוא שהייה בגנות לדור עם ישראל ולהגן עליהם, אבל לא גרשא. והרי שכינה לא נראתה בבית ראשון ובבית שני. טרם שגלו ישראל עלתה למעלה, ואחר ב' שם את מדורה עם, אבל גירושים לא היו לעולים.

וממש ב' צריך להראות גאלה שיש בה ארבע גאלות. וסוד פ' - בשעה שיצאה שכינה מגלות מצרים, בקשה מהקדוש ברוך הוא שיפדה אותה עכשו ארבע פעמים, שכן ארבע גאלות כנגד זמנים, האינון ד' גאות, לא כל ארבע גליות. בגין דתהא בת חורין, ולא

והא דתניין אחד (למהו ד') רוא עילא ותפא, וארכבע סטרין דעתמא, הבci איה. ליחדא עילא ותפא כמה דאטמר (ס"א וארכבע סטרין דעתמא, אלין אינון רוא רתיכא עלה, לא תכל לא כלא בחדא, בקשר חדא, ביחס חדא עד אין סוף, כמה דאוקימנא. רוא לאדררא יציאת מצרים לבתר. בגין דהוות שכינטא בגנות, ובזמן דאייה בגנות, לא יהו חברא, לאתחברה דא בבדא עילמא מתאה בעילמא עלה, ולא חזהה חירו דהיא גאלה, דהוות בכמה אמיין, בכמה נסין דעבך קדשא בריך הוא. ואctrיך ההוא פורקנא לאתדררא, ולא חזהה דאף על גב דהוות בגנות, בשטא חירו את לה, מיומא דאיון קשrin במצרים אשטריאו, אינון אהין וגסין אהעיביד.

ואctrיך לא חזהה חירו דילה, בגין לאסמקא גאלה לתפללה, למחיי כלא חד בלא פרודא, ולא לאחזהה תרוכין, וסימני (ויקרא כא) ואשה גירושה מאייה לא יקחו.

נאי תימא, והא בגנות איה, והא אתרכבת, לא הבci, אלא ורק בגנות איה, לדירא עמהון דישראל, ולא גננא עלייהו, אבל לא אתרכבת. והא שכינטא לא אתazzi בביית ראשון ובבית שני. עד דלא גלו ישראל סלקא לעילא, ולבתר איה שריית מדורה עמהון. אבל תרוכין לא הוות לעלמיין.

ובגין דא בעי לאחזהה פורקנא, דאית ב' ארבע גאות. רוא הבci, בשעתה דנפקא שכינטא מגנות דמצרים, פבעת מקודשא בריך הוא, דיפרוצ לה השטא ד' זמנים, האינון ד' גאות, לא כל ארבע גליות. בגין דתהא בת חורין, ולא

ארבע גליות, כדי שתהיה בת חורין ולא תהייה מגנשת. ובאותה שעה עמדה ונגלה ארבע גאלות, באotta יציאת מצרים. ועכשו שהצטרכה בתקונית להחמיר עם בעלה, צריך להראות אותה גאלת מצרים שיש בה ארבע גאלות. ועל זה יש להזכיר באotta גאלת ארבע פעמים אמת, אמת, אמת, אמת, עד עזרת אבותינו, שזוהי אמת, אשר וסמך לישראל כלם. ומשם עזרה וסמך לישראל כלם. וחלאה ארבע פעמים אחירות אמת, אמת, אמת, אמת, להיות ארבע גיאולות הללו בזמנים חזק בחותם חזק של טבעת הפלך.

ארבע גיאולות בפולות בקיום. וכןן באotta יציאת מצרים, שלאו לא נמצאו אומן ארבע גיאולות באotta יציאת מצרים, כל פעם שתהיה גלוות, לא מתחברת בתקונית להתייחד בשם מקוש, ולכן צריך פמייד להזכיר את גיאולת מצרים בכל הקשות של הקודש ברוך הוא ברוך שמו לעולם ולעולם עולם.

סוד הקדשה (של שם) הרי בארנו, שהרי בקדשה הכל מתקדשים - מעלה ומטה, וכל הדרגות, וכל המרכבות עליונות ומחנות, כלם מתקדשים בקדשה הוז. ובקדשה זו בארנו סודות עליונים לאומן בעלי סודות שמתבוננים בקדשת רופים, אשרי חילוקם.

הפטוד למסר הנפש לאדרונו הוא יפה שאמרתם החברים. אשרי חילוקם, ואשרי עיני שרוא כף, שראיתי בחמי שמעוררים דבריהם קדושים אלו בעולים הזה, (משום שבלם) וכלם כתובים למעלה לפני הפלך קדוש.

פתח ואמר, (מלאמכ) אן נזכריו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה'

תהא מתפרקא. ובהיא שעטה קיימא ואתפרקת ארבע גיאולות, בהיא יציאת מצרים. והשפא דאטראיכת בתקוננה לאתchapרא בעלה, אטריך לאחזהה ה' היא גיאולות.

ועל דא אית (דף ר"ז ט"א) לאדכרא בהיא גאולה, ד' זמנין אמת. אמרת. אמרת. עד עזרת אבותינו. דא הוא עזרה וסמק לישראל כלחו. ומפני וללה לא ארבע זמנין אתרניין, אמת, אמת, אמת. למשהו ארבע גיאולות אלין בקיומא מקיף, בחותמא מקיף דגושפניא דמלפנא. ד' גיאולות בפולין בקיומא.

ובקהו בהיא יציאת מצרים, דאי לו לא אשתקחו אינון ד' גיאולות בהיא יציאת מצרים, כל זמנא דלהוי גלוטא, לא אתחברת בתקוננה לאתייחדא שמא קדישא. ועל דא אית לאדכרא גאולה דמצרים פדייר, בכל קדושין דקידושא בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמייה.

רוא דקדושה (ישיטה) ה' אוקימנא, דהא בקדושה מתקדשי כלא, עילא ותפא, וכל דרגין, וכל רתיבין עלאין ותפאי, כלחו מתקדשי בקדושתא דא. ובקדושה דא, אוקימנא רזין עלאין, לאינון מארי רזין דמסתכלין בקדושה דמאיריהן, זפאה חוליקיהן.

רוא למפר נפשא למאריה, שפיר איה, דכא אמרתון חבריא, זפאה חוליקיון, זבקאין עני דחמו כף, זבקינה בתמי, דמתערין מלין קדישין אלין בהאי עלמא, (ס"א בגין דבלחו) וכלחו כתיבי לעילא קמי מלכא קדישא. פתח ואמר (מלאמכ) אן נזכריו יראי ה' איש אל